

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Homobono confessore. Cap[itulum]. Ivi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

et delirum appellauit. Cum autē eger a marti-
no postulata obtinisset: episcopus Britū ad-
uocans redarguit: quia cum delirum dixisset:
qui p̄ verecundia se hoc dixisse negabat: sed
martinus aures suos ad os ei⁹: cū hoc dixisset:
habuisse affirmabat. P̄dixit autē illi adeo
obtinuisse britū sibi in episcopatu successurū:
sed multa eum aduersa passurum: quod magis
adhuc Britius irridebat. Post mortem igitur
sancti Martini Britius in episcopum electus:
oratori vacabat: et licet adhuc superbus
tamen erat corpore castus. Anno autē episco-
patus sui. xxxii. mulier quedam religiose vesti-
ta: que eius vestimenta lauabat: concepit: et fili-
um peperit. Tunc omnis populus cum lapidi-
bus ad ianuam congregatus contra episcopū
clamabant: et crimē ei obiciebant. Ille au-
tem viriliter negans: iussit sibi infantem adduci.
Et ab ortu dies habentem. Quem per filii
dei adiurauit: vt si filius eius esset: coram iudi-
cis ediceret. Infans nō dissera lingua respon-
dit: q̄ non erat Britius pater suus. Populus
autē instabat: vt quereret: quis pater eius es-
set. At ille dixit hoc ad se non pertinere: satisq̄
fecisse quod suum erat. Populus autem hoc to-
tum magicis artibus attribuebat: et contra epi-
scopum furibundi clamabant. Tunc ille ad sui
purgationē prunas ardētes in byrro suo vsq̄
ad sepulturam sancti martini deponauit: quibus
abiectis byrrū inustū apparuit. Dixitq̄:
q̄ sicut vestimentum illud ab igne permanserat
illesum: sic corpus suū a cōtactu mulieris erat
mundum. Adhuc autem populus non credens
episcopum contumeliosē et inuisū afficiunt: et a
sede sua efficiunt: vt verbum qd̄ sanct⁹ martin⁹
dixerat impleretur. Tunc britius fletus papam
adiit: et septem annis in vrbe permanens: quis
quid in sanctum martinum deliquerat: peniten-
do deleuit. Turonci autē sustinatum in epi-
scopum preficiunt: et romam contra Britium
mittunt: vt episcopatum sibi contra britium de-
fensaret. Quo cum tenderet iudicio dei in ciui-
tate vercellensi obiit peregrinus. Populus au-
tem armentum in loco illius substituit. Anno
autē septimo sue peregrinationis britius cū
auctoritate pape ad sedem suam reuersus est.
Et dum. vi. ab vrbe miltario hospitaretur: armē-
tius eadem nocte subito exspirauit. Quod Bri-
tius per reuelationem cognouit: suisq̄ p̄cipit
vt surgeret: et ad tumulandum turonensem p̄-
tifficem properarent. Et cum per vnam portam
ciuitatis ingrederetur: ecce ille per allā defun-
ctus efferebatur: Quo sepulto Britius sedem
ecclesie sue reassumpfit: et septem postea uinens
annis laudabilem vitam duxit. Et sic. xlvij. epi-
scopatus sui anno in pace quiescit idibus nouē-
bris. Sepultus turoni.

De sancto Homobono confes-
sore. Cap. lvi.

Homobon⁹

confessor apud ciui-
tatem cremonensem
claruit. Qui medio
cribus parentibus et ipsa ci-
uitate progenitus: ab incūte
erata negociator fact⁹: lucris
temporalib⁹ instudebat. Sed
oīporens deus ipm̄ satis ad-
huc iuuenē a contubernio per-
uerse misereq̄ negociationis: vocauit ad officium
beate contemplationis. Qui commercia de-
serens temporalium: mercator effectus est res-
gni celozum. Quod ipse furatus est per fidem:
rapuit per penitentiam: mercatus est per ele-
mosinā: vocat⁹ per gratiā: secur⁹ est per obedien-
tiā et operationē sanctā. Fuit autē adeo mise-
ricors pater pauperū: et in tātū circa eos solici-
tus: q̄ subtracta sibi suisq̄ necessaria ea fami-
lie saluatoris erogabat. Fuit em̄ catholicus in
fide: patiens in tribulatione: assiduus in oratio-
ne: sobrius in semetipm̄: iustus ad proximū: p̄prie
vixit in deum. Cum autē venisset hora eius: vt de-
via festinaret ad patriā: dū ip̄e in oratione vsq̄
ad horā diei primā p̄m̄ consuetudinē in ecclesia
pernoctasset: ab introitu misse manibus sun-
ctis: genibus terre confixis: prostravit se ante
crucis vetiliū: et dum gloria in excelsis deo can-
tare: ad instar viuētis in oratione p̄sistat⁹ em̄
sit sp̄m̄. Et cū se ad euāgelii nullatenus eleua-
ret: obisse a circumstantibus deprehenditur: et
anno domini. D. cxxvi. idibus nouembris se-
pulture deuotius cōmendatur. Ad cuius tumu-
lum demonia ab obsessis corporibus efficiuntur:
et omnes languidi a diuersis infirmitatibus libe-
rantur. Cū autē homobonus adhuc in car-
ne viueret: quedā mulier bergomensis ab im-
mundo spiritu vexabatur: per cuius os demon
clamabat: a nemine se inde efficiendū: nisi ab ho-
mobono cremonensi. Sed nullus eum intelligen-
te poterat: quia adhuc de sancto viro nulla opi-
nio discurebar. Sed post eius obitum miracu-
lis ip̄i⁹ a parētib⁹ demoniace intellectis: mulier
ad tumulū viri dei ducit⁹: et p̄tin⁹ liberatur.

De sanctis quinquaginta sapien-
tibus martyribus. Cap. lvij.

Quinquaginta

sapientes
martyres apud
alexandriā passi
sunt sub maxen-
tino imperatore. Qui cū ex di-
uersis partibus ab eodē cesas-
re congregati fuissent: vt cum
beata katherina virgine con-
cionatrice disputaret: sicut dis-
cetur infra in eius passione. vij. kalē. decēbris: